

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Corte suprema di cassazione (Italija) – Razlaga člena 9(2)(e) Direktive 77/388/EGS: Šesta direktiva Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str.1) – Oglaševalske storitve – Določitev kraja storitve – Storitve, ki jo je opravilo podjetje s sedežem na ozemlju Skupnosti v korist podjetja s sedežem v tretji državi, ki pa ima davčnega zastopnika na ozemlju države članice.

Izrek

Na področju oglaševalskih storitev je kraj opravljanja storitve, kadar ima naročnik storitve sedež zunaj ozemlja Skupnosti, na podlagi člena 9(2)(e) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero, kot je bila spremenjena z Deseto direktivo Sveta 84/386/EGS z dne 31. julija 1984, kraj, kjer ima sedež naročnik. Vendar lahko države članice uporabijo možnost iz člena 9(3)(b) Šeste direktive 77/388, kot je bila spremenjena, s tem da z odstopanjem od navedenega načela štejejo, da je kraj opravljanja storitve na ozemlju zadevne države članice.

Če se uporabi možnost iz člena 9(3)(b) Šeste direktive 77/388, kot je bila spremenjena, se za oglaševalsko storitev, ki jo opravi izvajalec s sedežem v Evropski skupnosti za naročnika s sedežem v tretji državi, ne glede na to, ali je ta naročnik končni ali posredni, šteje, da je bila opravljena v Evropski skupnosti, če se v smislu člena 9(3)(b) Šeste direktive 77/388, kot je bila spremenjena, dejansko uporabi in uživa na ozemlju zadevne države članice. Na področju oglaševalskih storitev gre za tak primer, kadar se oglasi, ki so predmet storitve, razširjajo iz zadevne države članice.

Na podlagi člena 9(3)(b) Šeste direktive 77/388, kot je bila spremenjena, ni mogoče obdavčiti oglaševalskih storitev, ki jih za svoje stranke zagotavlja izvajalec storitev s sedežem zunaj Evropske skupnosti, pa čeprav je bil ta izvajalec posredni naročnik na podlagi prejšnjega opravljanja storitev, ker taka storitev ne spada na področje uporabe člena 9(2)(e) te direktive in splošneje člena 9 navedene direktive v celoti, ki sta določbi, na kateri se izrecno sklicuje člen 9(3)(b) iste direktive.

Obdavčljivost storitve v smislu člena 9(3)(b) Šeste direktive 77/388, kot je bila spremenjena, ne omejuje pravice davčnega zavezanca do vračila DDV, kadar ta izpolnjuje pogoje iz člena 2 Trinajste direktive Sveta 86/560/EGS z dne 17. novembra 1986 o usklajevanju zakonodaje držav članic glede prometnih davkov – Postopki vračila davka

na dodano vrednost davčnim zavezancem, ki nimajo stalnega prebivališča ali sedeža na ozemlju Skupnosti.

Imenovanje davčnega zastopnika samo po sebi ne vpliva na obdavčljivost ali neobdavčljivost storitev, ki jih prejme ali opravi zastopana oseba.

(¹) UL C 64, 8.3.2008.

Sklep Sodišča (tretji senat) z dne 27. novembra 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Španija) – N.N. Renta SA proti Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEARC), Generalidad de Cataluña

(Zadeva C-151/08) (¹)

(Člen 104(3) Poslovnika – Šesta direktiva o DDV – Člen 33(1) – Pojem prometnega davka – Davek na prenos premoženja in kolkovina za sklenitev pravnega posla)

(2009/C 90/09)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: N.N. Renta SA

Toženi stranki: Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEARC); Generalidad de Cataluña

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Razlaga člena 33 Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1) – Pojem „prometni davki“ – Nacionalni davek na prenos premoženja in kolkovina.

Izrek

Člen 33 Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta z dne 16. decembra 1991, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje postopni ali sorazmerni odmeri davka na prenos premoženja ali kolkovine za sklenitev pravnega posla, če se uporabi za sklenitev prodajne pogodbe, ki jo sklene poslovnež, ki se ukvarja z kupovanjem in prodajo nepremičnin ali kupovanjem za naknadno prenovitev ali dajanje v najem.

(¹) UL C 158, 21.6.2008.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Verwaltungsgerichtshof (Avstrija) 4. decembra 2008 –
Friedrich G. Barth proti Bundesministerium für
Wissenschaft und Forschung**

(Zadeva C-542/08)

(2009/C 90/10)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Friedrich G. Barth

Tožena stranka: Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali uporaba določbe o zastaranju, ki predvideva triletni zastaralni rok, za posebne dodatke za delovno dobo, za katere je bil delavec migrant v primeru, kot je ta v postopku v glavni stvari, prikrajan na podlagi nacionalnega pravnega položaja, ki ni v skladu s pravom Skupnosti, pred sodbo Sodišča Evropskih skupnosti z dne 30. septembra 2003 v zadevi Köbler (C-224/01), pomeni posredno diskriminacijo delavcev migrantov v smislu člena 39 ES in člena 7(1) Uredbe št. 1612/68 EGS ali omejitev prostega pretoka delavcev, ki je zagotovljena v teh določbah?

2. V primeru pritrdilnega odgovora na prvo vprašanje: Ali člena 39 ES in 7(1) Uredbe št. 1612/68 EGS v primeru, kot je ta v postopku v glavni stvari, nasprotujeta uporabi takšne določbe o zastaranju posebnih dodatkov na delovno dobo, za katere je bil delavec migrant pred izdajo sodbe Sodišča Evropskih skupnosti z dne 30. septembra 2003 v zadevi Köbler (C-224/01) prikrajan na podlagi nacionalnega pravnega položaja, ki ni v skladu s pravom Skupnosti?
3. Ali načelo učinkovitosti v okoliščinah, kot so te v postopku v glavni stvari, v zvezi z uveljavitvijo preteklih pravic do posebnih dodatkov na delovno dobo, ki so bile kratene s kršitvijo prava Skupnosti na podlagi jasno izraženih nacionalnih pravnih predpisov, preprečuje uporabo določbe o zastaranju, ki predvideva triletni zastaralni rok?

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Bundesfinanzhof (Nemčija) 15. januarja 2009 – Gudrun
Schwemmer proti Agentur für Arbeit Villingen-
Schwenningen – Familienkasse**

(Zadeva C-16/09)

(2009/C 90/11)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Gudrun Schwemmer

Tožena stranka: Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen – Familienkasse

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba ureditev v členu 76(2) Uredbe Sveta št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (¹) po analogiji uporabiti za člen 10, točka a, Uredbe Sveta (EGS) št. 574/72 z dne 21. marca 1972 o določitvi postopka za izvajanje Uredbe (EGS) št. 1408/71 (²) v primerih, v katerih tisti od staršev, ki je upravičen, ne zahteva družinskih dodatkov, ki mu pripadajo v državi zaposlitve?